N. 88. 1832.

BREDASCHE COURANT.

Staat-, Letterkundig- en Wetenschappelijk

Nieuws- Blad.

Donderdag den 12 April.

P U B L I C A T I E,

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad BREDA, ontvangen hebbende schriftelijke kennisgeving van den Arrondissements-IJker binnen deze Stad N. *Pruymboom*, dat door hem, van den 16den tot en met den 30sten April aanstaande, in het ijk-lokaal op Stads Erve, achter het Stadshuis, dagelijks (uitgenomen Zon- en Feestdagen) van 's morgens negen tot half twaalf, en des namiddags van twee tot zes ure, zal worden gevaceerd tot de herijking van alle de in den jare 1831 en vroeger geijkte lengtematen, inhoudsmaten en gewigten, alsmede der onderscheiden tinnen-, blikken- en houten vochtmaten.

Brengen zulks ter kennisse der ingezetenen, met aanmaning om aan hunne verpligting ten deze, gedurende gemeld tijdvak te beantwoorden, onder observatie, dat de toegang tot gezegd ijk-lokaal niet anders dan langs de poort van Stads Erve, uitkomende in de St. Annestraat, zal mogen plaats hebben, en met waarschuwing verder, overeenkomstig art. 13 der ordonnantie van Hun Ed. Groot Achtb. Heeren Gedeputeerde Staten der Provincie Noord-Braband, van den 28sten Februarij 1832, Litt. AA., afdeeling van Policie (Prov. blad n°. 43), dat elk, die, na den 15den Augustus aanstaande in den handel lengtematen, inhoudsmaten, vochtmaten of gewigten mogt gebruiken, welke van het merkteeken der herijking voor dit jaar niet zijn voorzien, zal geacht worden, zich van ongeoorloofde maten en gewigten te bedienen, en daardoor vervallen in de boeten en penaliteiten, bij de wetten tegen het gebruik van zoodanige maten en gewigten vastgesteld.

Gelasten voorts een iegelijk, voor zooveel hem aangaat, zich mede overeenkomstig den verderen inhoud van opgemelde ordonnantie te gedragen; zullende, door den Kommissaris van Politie en zijne Agenten, op de naleving der verordeningen, omtrent het metriek stelsel van maten en gewigten ten stipsten worden gevigileerd.

BREDA, den 9den April 1832.

DE ROY Vt.

Ter Ordonnantie van denzelven,
De Secretaris der Stad,
H. W. SCHRUIKES.

NEDERLANDEN.

BREDA, den 11den April.

Zijne Exc. de directeur-generaal voor de marine heeft, bij resolutie van den 8 dezer, n°. 1, bepaald, dat Duinkerken zal worden beschouwd als *verdacht* en Calais als *besmet*; terwijl verder als verdacht zullen worden aangemerkt al de plaatsen, gelegen aan de kust, van Calais af tot en met Havre de Grace, en dat mede daaronder zal worden begrepen alles wat uit de Seine herkomstig is, en mitsdien de van daar komende schepen aan de bepaalde quarantaine, respectivelijk van 7 en 15 dagen, zijn onderworpen.

— Van uit het kasteel van Antwerpen wordt ons, in dagteekening 6 dezer, het volgende medegedeeld:

„ Reeds zagen wij hier allen met ongeduld het tijdstip te gemoet, waarop het *metalen eerekruis*, bij 's Konings besluit van 12 september 1831, no. 70, ingesteld, ons zou worden uitgereikt. Verre, zeer verre, hebben wij deze verwachting overtroffen gezien, door de bijzondere onderscheiding Zr. Ms. van aan de bezetting dezer sterkte de eerste uitgifte van dit gedenkwaardig eerbewijs toe te kennen.

„ Na voorafgaande kennisgeving aan de troepen had op den 5. dezer deze allezins plegtige en merkwaardige uitreiking plaats. De troepen tot het houden eener groote parade onder de wapenen gebragt, en [illegible] vooraf door den heer generaal-majoor *de Favauge*, de infanterie der bezetting kommanderende, geïnspecteerd te zijn, werd de navolgende dagorder van den heere directeur-generaal van oorlog voorgelezen:

DAGORDER

VOOR DE BEZETTING OP DE CITADEL VAN ANTWERPEN, EN ONDERHOORIGE FORTEN.

DAPPERE KRIJGSLIEDEN!

Met eere voldeed gij aan uwe heilige roeping! Daarvoor ontvangt gij op dezen dag het bewijs van aandenken, hetwelk de Koning u voor uwe liefde aan het Vaderland schenkt, voor uwe trouw hem betoond.

Ik ben er trotsch op dat ik belast ben dit eereteeken aan u te doen uitreiken; dat ik, daarbij, *in den naam des Konings*, tot u, van Hoogstdeszelfs welgevallen, erkentenis en verder vertrouwen op uwen moed, mag spreken.

Ontvangt mijne gelukwenschingen, ook voor deze zoo welverdiende goedkeuring. Zij blijve in uwe harten gegrift; zij strekke u tot prikkel bij het vervullen uwer pligten.

Het Vaderland, ja geheel Europa, houdt het oog gevestigd op de plek waar gij u bevindt. Deze plek is onverwinlijk, zoo lang zij zal worden verdedigd door den waardigen Opperbevelhebber, in wiens moed en beleid uw Vorst een onbeperkt vertrouwen stelt, en door dapperen, gelijk gij, die voortaan vriend en vijand ook te gemoet treden, versierd met het eervol blijk uwer *trouw aan Koning en Vaderland! Leve de Koning!*

's Gravenhage, den 28sten Maart 1832.

De Luitenant-generaal, Directeur-generaal van Oorlog,
DE EERENS.

„ Deze dagorder, welke met nadruk en plegtatig door den heer luitenant, *Heshusius*, adj. bij den generaal-majoor de *Favauge*, werd voorgelezen, wekte onder de gezamenlijke verdedigers dezer veste de grootste geestdrift en de levendigste blijdschap over de daarin uitgedrukte gevoelens des Konings. De dag van 5 April, waarop wij zulk een eervol bewijs van koninklijke tevredenheid en een blijvend aandenken aan vaderlandsche trouw en moed verwierven, zal dan ook onder de krijgslieden dezer bezetting in zegening blijven. Allen doordrongen zijnde van de heilige verpligting die op hen rust, tot verdediging van den Koning en het Vaderland, van het regt en de billijkheid, staan vastbij het onveranderlijk besluit, dezen hun toevertrouwden waarborg voor de regten van den Staat, niemmer lafhartig, maar tot het uiterste te verdedigen, en onder de bevelen van den waardigen opperbevelhebber en verdere officieren dit gewigtig plekje gronds, nu sedert 18 maanden bezet gehouden, zoo lang te bewaken, tot Neêrlands regten en eer openlijk erkend en gehandhaafd zullen zijn."

Behalve op de citadel heeft de uitreiking van het metalen kruis denzelfden dag ook plaats gehad op de forten Lillo en Liefkenshoek, mitsgaders aan de scheepsmagt onder bevel van den kolonel en kapitein-ter-zee *Koopman* voor Antwerpen en aan die onder bevel van den schout-bij-nacht jhr. *Ewe van Adhard* bij Lillo gestationeerd.

— Te Londen heeft de policie dezer dagen eene vrij zonderlinge associatie ontdekt, gevormd met het doel om oproer te bevorderen, zoo dikwijls de gelegenheid zich er toe zou aanbieden, met het dubbel inzigt van te plunderen en zich ter beschikking te stellen van de factien, ten einde derzelver plannen van omkeering, van welken aard ook, behulpzaam te zijn. Deze associatie was op eene militaire wijze ingerigt; alle lieden geschikt om een waagstuk uit te voeren, werden er in opgenomen; reeds was het aantal leden tot boven de twee honderd aangegroeid. De bijeenkomsten dezer lieden werden in een onbewoond gebouw van Scotland-yard gehouden, waar zij een depot van wapenen hadden. De policie heeft alles in beslag genomen en zich van eenige leden der associatie meester gemaakt, op het oogenblik dat zij zich in het gebouw in den wapenhandel oefenden.

— Een der gebroeders *Lander*, aan welken men de kennis van den oorsprong des Nigers verschuldigd is, arbeidt tegenwoordig te Liverpool aan de uitrusting eener tweede expeditie in de binnenlanden van Afrika, die zoowel uit een handel- als uit een wetenschappelijk oogpunt ondernomen wordt. Twee stoombooten, de eene wat kleiner dan de andere, zullen met engelsche koopwaren beladen, worden en den Niger opstoomen, om met de inwoners, die aan deszelfs oevers wonen, handel te drijven. [illegible]

BELGIE.

BRUSSEL, den 10den April.

De afgevaardigden hebben gisteren hunne beraadslagingen over het budget van finantien vervolgd en zich vervolgens met de vernieuwing der sectien bezig gehouden. Op het oogenblik, dat de vergadering uiteen zou gaan, kondigde de heer *de Merode* aan, dat de minister van buitenlandsche zaken eene mededeeling [illegible] en daartoe oogenblikkelijk ter vergadering zou verschijnen. Deze woorden maakten de algemeene belangstelling en nieuwsgierigheid gaande; geen der leden scheen iets van de te doene mededeeling te weten. Nadat, na weinig oogenblikken, de heer *de* [illegible] *naire* was binnengekomen, verklaarde de president, [illegible] het reglement, dat de kamer zich in geheim comité [illegible] ren. Al de tribunes werden daarop ontruimd. [illegible]

Het dagblad *l'Emancipation* geeft van [illegible] comité het volgend verslag:

» Volgens de bij ons ingewonnen berigten over het geheim comité van de kamer der vertegenwoordigers, zitting van heden, schijnt het, dat de heer *de Meulenaere*, na een geschiedkundig overzigt van al de diplomatische pogingen, sedert de teekening van het tractaat van 15 november te hebben gegeven, en na te hebben medegedeeld de jongste instructien, door hem aan onzen ambassadeur te Londen overgemaakt, instructien van een dringenden en stelligen aard, aangekondigd heeft, dat tot heden de ratificatien der noordsche mogendheden nog niet uitgewisseld waren.

» Hij heeft gezegd, dat te Parijs de heer *Perier* bij een onderhoud kortelijk geleden met den heer *Granville*, in tegenwoordigheid van den heer *Lehon* gehouden, zich in dier voege had uitgedrukt, dat er geen twijfel overbleef omtrent zijn besluit om tot eene spoedige ontknooping te komen; dat te Londen de taal van den heer *de Talleyrand* hetzelfde kenmerk van opregtheid en tevens van vastheid droeg; dat dit het getuigenis was, door den heer *van de Weyer* in vele brieven gegeven, van welke de minister er eenige aan de leden voorlas.

» In eenen dezer brieven vermeldt onze plenipotentaris, dat graaf *Orloff* in eene vereeniging van de conferentie verklaard heeft, dat noch keizer *Nicolaas*, noch hij zelf zich een juist denkbeeld van de volharding des konings van Holland gevormd had; dat hij, nadat zijne pogingen schipbreuk bij denzelven geleden hadden, eenen courrier naar zijnen meester had moeten afzenden, om van hem nieuwe bevelen te vragen; dat hij rekende die tegen 10den of 12den te ontvangen, en hoopte dat dezelve zoodanig wezen zouden, dat de conferentie er een nieuw bewijs in vond van de begeerte des keizers, om den vrede in Europa te bewaren.

» De minister gaf voorts lectuur van een protocol in dagteekening den 31sten maart van den volgenden inhoud:

PROTOCOL

BETREKKELIJK DE FORTIFICATIEN.

Protocol der conferentie op het *Foreign office* den 31sten Maart 1832 gehouden. Tegenwoordig de plenipotentarissen van Oostenrijk, Groot-Brittanje, Pruissen en Rusland.

De plenipotentarissen der vier hoven in conferentie vereenigd, hebben in overweging genomen de uitwisseling der acten van ratificatie der overeenkomst van 14 December 1831, bepaald op den op den 31sten der tegenwoordige maand Maart.

Den eindelijken uitslag van de onderhandelingen der Londensche conferentie nabij, zijn de plenipotentarissen der vier hoven van gevoelen geweest, dat de uitwisseling der acten van ratificatie der overeenkomst van 14 December 1831 gelijktijdig met die der ratificatien van het tractaat van 15 November moest plaats hebben, van hetwelk de bovenvermelde overeenkomst het gevolg geweest is.

Op dezen beweeggrond is overeengekomen, dat een nieuw uitstel voor de uitwisseling der acten van ratificatie derzelfde overeenkomst aan den belgischen plenipotentaris zou voorgesteld worden, met de verzekering, dat de vier hoven volkomen al de bepalingen der overeenkomst van 14 December 1831 goedkeuren, en dat zij dezelve beschouwen als eene schikking bepaaldelijk vastgesteld en voor hen verpligtend.

De belgische plenipotentaris heeft verklaard niet geautoriseerd te zijn tot het onderteekenen van een nieuw uitstel.

Dienvolgens en om niet af te gaan van de stellige bevelen die hij ontvangen heeft, verzoekt hij, dat het protocol open blijve, tot hij er aan zijn hof berigt van heeft gedaan.

(get.) *Wessemberg, Neumann; Palmerston; Bülow; Lieven, Mastuszewicz; Sylvain van de Weijer.*

» Den 5den April is een ander protocol opgemaakt; zie hier deszelfs inhoud:

PROTOCOL

BETREKKELIJK DE RATIFICATIEN.

Protocol n°. 56 der conferentie op het *Foreign-office* den 5den April 1832 gehouden.

De plenipotentarissen der vijf hoven hebben zich in conferentie op het *Foreign-office* vereenigd.

De plenipotentarissen van Frankrijk en Groot-Brittanje hebben de conferentie geopend met de opmerking te maken, dat meer dan twee maanden verloopen zijn sedert den 31sten januarij, dag waarop zij met den belgischen plenipotentaris de acten van ratificatie van het tractaat van 15 november 1831 uitgewisseld hebben.

Dat het protocol der conferentie te dier gelegenheid gehouden, open gelaten was om redenen in hetzelfde protocol aangewezen, ten einde de hoven van Oostenrijk, Pruissen en Rusland het vermogen te laten, [illegible] de acten hunner ratificatien uit te wisselen, zonder de eendragt te benadeelen, die zoo gelukkig tot op dit uur tusschen de vijf mogendheden bestaan heeft en van welker behoud de handhaving van den vrede in Europa wezenlijk afhangt.

Dat de hoven van Frankrijk en Groot-Brittanje, met te besluiten, van tot op dit oogenblik te wachten naar eenige mededeeling van wege hunne bondgenooten, opzigtelijk de ratificatien van het tractaat van 15 November, het sterkst bewijs gegeven hebben van den prijs dien zij aan die eendragt hechten en van hun levendig verlangen om den algemeenen vrede te bewaren; maar dat de mededeelingen, welke de beide hoven kort geleden gekregen hebben, hun hebben doen gelooven, dat de plenipotentarissen hunner bondgenooten voorzien zijn geworden van de noodige volmagten, om de ratificatien van het tractaat van 15 November uit te wisselen, en dat, daar het voor de handhaving van de rust in Europa hoog noodig is, dat de belgische aangelegenheden tot een spoedig einde komen, de plenipotentarissen van Frankrijk en Groot-Brittanje die van Oostenrijk, Pruissen en Rusland uitnoodigen te verklaren, of zij gereed zijn om tot de uitwisseling der ratificatien van het tractaat van 15 November over te gaan; en, ingeval zij dit niet waren, de omstandigheden die hen daarvan weerhouden te doen kennen.

De plenipotentarissen van Oostenrijk, Pruissen en Rusland beijveren zich aan de Fransche en Groot-Brittannische plenipotentarissen te antwoorden.

Zij verklaren op hare regte waarde te schatten de verzekeringen welke de Fransche en Groot-Brittannische plenipotentarissen hun herhaald hebben en achten zich gelukkig, van de opening der Londensche conferentie af, de tolken geweest te zijn van de niet minder vredelievende gezindheden der drie mogendheden die zij vertegenwoordigen, gezindheden die deze mogendheden aangespoord hebben en nog aansporen geen middel te verzuimen tot bewaring van den algemeenen vrede en de eendragt der vijf hoven, die daarvan de beste waarborg is.

De plenipotentarissen van Oostenrijk, Pruissen en Rusland voegen er bij, dat zij nog niet geautoriseerd zijn tot de uitwisseling der acten van ratificatie van het tractaat van 15 November 1831; dat de beweegreden der drie mogendheden, met het uitstellen der ratificatie-uitwisseling, geweest was, het aanwenden van al hunnen invloed te 's Hage, om Z. M. den koning der Nederlanden te bewegen tot de 24 artikelen van 15 October laatstleden toe te treden, en dat, door hunne, met opregten ijver aangewende pogingen om deze toetreding te verkrijgen, de drie mogendheden het overtuigendst bewijs gegeven hadden van hunne begeerte om mede te werken aan de vervulling der inzigten hunner bondgenooten en aan het behoud van de rust in Europa; dat de uitslag der jongste pogingen, met dit inzigt bij Z. M. den Koning der Nederlanden gedaan, en bevestigd door de verklaringen, die van wege Oostenrijk, Pruissen en Rusland aan het Nederlandsche gouvernement waren overgelegd geworden, nog te versch waren, om de drie mogendheden te hebben veroorloofd, bepaalde bevelen aan hunne plenipotentarissen te Londen te zenden, maar dat de plenipotentarissen hopen zeer spoedig de bevelen te ontvangen, en zich zullen beijveren die aan de conferentie mede te deelen.

(get.) *Wessemberg, Neumann; Talleyrand; Palmerston; Bulow; Lieven, Mastuszewicz.*

» De minister voegde bij zijne verklaringen, dat hij nieuwe instructien aan onzen plenipotentaris te Londen gezonden had, die, onder bevestiging der vorige, eene weigering inhouden van allen verderen uitstel voor de uitwisseling der ratificatien.

Nadat de minister gesproken had, namen vele leden het woord, op en legden, onder betuiging hunner goedkeuring over de door ons gouvernement gegeven instructien, hunne meening aan den dag, dat zij in het gedrag der noordsche mogendheden niet anders zagen dan het voornemen, om ten laatste de ratificatien te weigeren; dat van dat oogenblik af het de pligt was van het gouvernement alles ten oorlog gereed te hebben. — Op verzoek veler leden om de officiele stukken publiek te maken, werd het drukken derzelve bevolen."

— Uit Mechelen meldt men, dat de plegtige inwijding van den nieuwen aartsbisschop zeer belangwekkend geweest is. De bisschop van Doornik verrigtte de plegtigheid, en werd daarin bijgestaan door de bisschoppen van Luik en Gent. De voornaamste autoriteiten van de stad, de burgerwacht, verscheidene generaals, een groot aantal officieren, rijk gekleedde dames uit de voornaamste klasse van de naburige plaatsen toegesneld, maakten, van wege hare verscheidenheid, de uitgelezen vereeniging merkwaardig, die de prachtige St. Romboutskerk vervulde.

Eene algemeene verlichting moest er des avonds plaats hebben; feesten van onderscheiden aard zouden er na den plegtigen omgang, welke de aartsbisschop in de bisschoppelijke stad zou doen, gevierd worden.

ANTWERPEN, den [illegible] April.

Men verzekert dat het ingediend protest tegen onze municipale verkiezingen van de hand gewezen is. Noch het besluit noch de gronden van hetzelve werden ons kenbaar gemaakt. Wij waren dezen uitslag wachtende. Den triomf der liberale en redelijke denkbeelden zal men moeten uitstellen tot een ander ministerie kome. Men zal dan eindelijk begrijpen op wie de keuzen moeten vallen

om Nationaal te wezen, en dat er kiezers moeten opkomen, zullen er verkiezingen gehouden worden. (*Journal d'Anvers.*)

FRANKRIJK.

PARIJS, den 8sten April.

De kamer van afgevaardigden had gisteren te beraadslagen over een ontwerp van wet, waarbij de bevordering in het leger wordt geregeld. Zij had reeds vóór eenige weken in ditzelfde ontwerp, tegen den zin van het ministerie, eene bepaling ingevoegd, volgens welke de bevorderingen, welke niet naar dienstjaren, maar slechts naar keuze plaats hadden, op eene voordragt geschieden zouden, door de chefs der korpsen, en door de generaals met de inspectie belast, aan het ministerie in te zenden. De kamer der pairs had deze bepaling, als aan de regten der kroon te kort doende, verworpen; dus was nu al wederom de vraag, welke der beide wetgevende vergaderingen in deze zoude toegeven. De oppositie betoonde zich hiertoe niet genegen, doch daar zij al spoedig gewaar werd, dat de meerderheid der aanwezigen aan de zijde van het ministerie, en dus voor toegeefelijkheid gestemd was, maakte zij thans van een middel gebruik, hetwelk voor eenige weken met het best gevolg door hunne tegenpartij was aangewend. Naauwelijks toch was het geheel getal der aanwezigen zoo groot, dat men tot eene stemming kon overgaan, en toen, nu de oppositie zich daaraan onttrok, werd dezelve onmogelijk. Te vergeefs waren alle redeneringen om de regter- en linkerzijde van de verpligting te overtuigen, dat ieder afgevaardigde gehouden is zijne stem uit te brengen; onbeweeglijk bleven dezelve op hunne plaatsen, en overtroffen dus, naar gewoonte, de onbetamelijke handelwijs van het centrum, hetwelk immers de welvoegelijkheid zoo ver had in het oog gehouden dat hetzelve om de stemming te beletten, de vergadering had verlaten. In deze moeijelijke omstandigheid gaf de president [illegible], doch verklaarde, dat hij de stemlijst tot zoo lang zoude openhouden, tot dat er een voldoend getal der leden aan de oproeping zoude beantwoord hebben; ter zelfder tijd werden de deurwaarders regts en links door de geheele stad gezonden om de afwezige ministeriele leden bijeen te zoeken, tot dat het eindelijk des avonds om half negen gelukte 233 stemmen bij elkaar te krijgen, waarvan zich 210 voor de aanneming van het gewijzigd ontwerp verklaarden. In dezelfde zitting is nog rapport uitgebragt over de ontwerpen van wet, waarbij de voorwaarden van verblijf der Poolsche en Spaansche uitgewekenen, en de provisionele kredieten tot hun onderhoud, zullen geregeld worden, en is voorts besloten, om heden, hoewel zondag, uit hoofde der menigvuldige werkzaamheden de kamer te doen vergaderen.

— Het gerucht dat de ziekte van den heer *Casimir Perier*, alle de kenteekenen der cholera morbus vereenigde, bevestigt zich ten volle. Even zoo als bij vele andere lijders echter, heeft de spoedig aangebragte hulp, het gevaar overwonnen. Het bulletin der ziekte heden in het licht gegeven, telt 717 nieuwe lijders en 287 sterfgevallen. Nadat de onrustige beweging der volksmenigte, door de overtuiging, dat inderdaad eene gevaarlijke ziekte alhier hare verwoestingen aanrigt, door algemeene verslagenheid is vervangen, begint men thans met genoegen de aandacht te vestigen op zoo vele onvermoeide pogingen en aanzienelijke bijdragen, als welke van alle zijden worden aangewend om de diepe ellende der lagere volksklasse te gemoet te komen. Aan den prefect van de Seine zijn buiten en behalve eene som van ruim 600,000 franken door het koninglijk huis gegeven, nog een aantal giften ter hand gesteld om in de eerste behoeften te voorzien; het bedrag derzelve is niet bekend; doch men kan zich daarvan een denkbeeld maken, wanneer men in aanmerking neemt dat zoo de vreemde gezanten, als de ministers, de groote bankiers en vele der eerste-ingezetenen voor eene som van duizend tot vijf duizend franken hebben ingeschreven. Men is voorts bezig om onderscheidene lokalen in gereedheid te brengen, zoo voor nieuwe ziekenzalen, als meer nog [illegible] te brengen. De koning heeft tot dit laatste einde het hotel de Longueville, de aartsbisschop van Parijs, het seminarium van *St. Sulpicius* aangeboden; in 't laatste zouden de Seminaristen dezulken verplegen.

(Uit hoofde van den Zondag geen notering der beursprijzen.)

DUITSCHLAND.

FRANKFORT, den 6den April.

Voor twee dagen heeft Z. M. de koning van Beijeren, de reeds lang bepaalde reis naar Italie, aangenomen.

Volgens berigten van de Russische grenzen, gedagteekend van den 24sten maart, hebben de onderscheidene korpsen, welke hunnen marsch naar het binnenste des rijks, eenige dagen vroeger hadden gestaakt, bevel ontvangen dezelve voort te zetten. Even als de bezetting van Ancona tot het eerste besluit aanleiding zoude gegeven hebben, meende men thans, dat het vertrouwen, dat ook deze zwarigheid door onderhandeling zoude worden uit den weg geruimd, als de oorzaak van het laatste te moeten aanmerken. Intusschen verzekerde men, dat het gedrag der Fransche krijgsmagt jegens den Pausselijken Stoel te Petersburg zeer euvel was opgenomen, en dat de Russische gezant te Parijs in last was gegeven om niet alleen het misnoegen van den keizer onbewimpeld aan het Fransche ministerie over te brengen, maar ook hetzelve op de onvermijdelijke gevolgen opmerkzaam te maken, indien men den Paus geene behoorlijke voldoening gaf. De depeches later uit Weenen en uit Parijs ontvangen, hadden echter zoo vele opheldering gegeven, dat men voor het oogenblik zich bij deze diplomatieke teregtwijzing zoude bepalen.

DE St. SIMONISTEN EN HUNNE LEER DER ALGEMEENE KERK.

Veel is er over deze nieuwe secte gesproken, veel er over geschreven, en niettegenstaande dit alles, bestaat er waarschijnlijk geen leerstelsel, dat minder algemeen bekend *is*, dan dat van *St. Simon.* Aan het verlangen van vele onzer lezers voldoende, zullen wij een kort overzigt der geschiedenis van het *Simonismus* hier laten volgen, waaruit men de gevolgtrekking zal kunnen opmaken, dat de leeraars, navolgers en leerlingen, van deze, in de laatste dagen zoo veel gerucht gemaakt hebbende secte, in twee partijen of klassen kunnen verdeeld worden, namelijk: *in bedriegers* en in *bedrogenen.*

Een zekere graaf *St. Simon*, welke in het jaar 1760 ter wereld kwam, en wiens geslacht zich beroemde, van in eene regte lijn van *Karel den Grooten* af te stammen, is de stichter of insteller van het *Simonismus.* Reeds in zijne jeugd, gaf hij blijken van een scherpzinnig oordeel, zonder het echter zeer wijsgeerig op te kweeken, en gaf, tot manneljke jaren gekomen zijnde, blijken van *zonderlingheid*, die wij, in goed hollandsch, zouden noemen *fransche kwakzalverij*: zoo liet hij zich, iederen morgen, door zijnen bediende wekken, [illegible] Zich dit gedurig door eenen knecht te laten herinneren, spreekt juist niet zeer voor het groot gewigt der zaken, welke men genoodzaakt is af te doen; immers, bij het voorneme van iets gewigtigs, heeft men geen gedurige herinnering er toe noodig, of men moet wel een groot zwakhoofd zijn, en zoodanig een, is tot het verrigten van groote en gewigtige zaken niet geroepen.

In zijn 18de jaar nam hij dienst, vertrok naar Noord-Amerika, en maakte aldaar, als adjudant bij den niet minder befaamden *Lafayette* den geheelen bevrijdings-oorlog mede. In Frankrijk teruggekeerd zijnde, werd hij weldra tot kolonel bevorderd, doch onthield zich van elke werkelijke deelname in de toen uitbrekende omwenteling, welker oorzaken hij toeschreef, aan het in het verval geraken der Roomsch-Catholijke kerk, sedert den tijd der afscheuring van den grooten *Luther*, van het alleen zaligmakend geloof. Uit deze afleiding zou men, zonder in valsche volgtrekkingen te vervallen, het besluit kunnen opmaken, dat de kolonel *St. Simon* evenmin de *logica*, als de *geschiedenis* tot zijne bijzondere studie gekozen had.

Daarop werd het denkbeeld bij hem geboren, de grondslagen te leggen eener nieuwe en voortreffelijke leer, die uit te breiden, en, zoo mogelijk, alle gedoopte en niet gedoopte menschen-kinderen tot één geloof te vereenigen. Tot dat einde, gevoelde hij de noodzakelijkheid van over geld te kunnen beschikken, als het zekerste middel, om leerlingen en navolgers te erlangen en vereenigde zich daartoe met eenen zekeren graaf [illegible], een pruisisch onderdaan, tot daarstelling eener uitgebreide [illegible], in de hoop, dat die onderneming hem, binnen weinig tijds, de begeerde schatten zoude aanbrengen. Dit gelukte echter niet, daar noch de middelen, noch het doel der beide grafelijke *compagnons* met deze inrigting konden bereikt worden, en zij genoodzaakt werden, reeds in het jaar 1797, hunne compagnieschap te ontbinden.

Wel verre van door deze teleurstelling den moed te verliezen, versterkte hem dezelve in zijne eenmaal gevestigde voornemens; hij besloot dus eene groote reis te ondernemen, ten einde eene volkomene *inventaris* van alle schatten, in de wijsgeerige voorraadkamers van Europa geborgen, te kunnen opmaken. Doch ook deze reizen vielen niet gelukkig voor hem uit, dewijl hij voor zich, namelijk voor zijne leer, zelfs in het toen reeds zoo verlichte Engeland niets nieuws kon opdoen. Onze graaf had hierbij, ter zijner vertroosting, moeten denken, dat het den [illegible], voor duizende jaren, niet veel beter gegaan was. Opzigtens de overige landen van Europa verklaarde hij kort en goed: dat dezelve, met betrekking de algemeene wetenschappen, nog in de luren lagen, alles was er *mijsticismus* en *geheimmis-kramerij.* Hij gaf nu eenige geschriften in het licht, waarin hij alle geleerden van dien tijd, het bestaande, volslagen gebrek eener *algemeene wijsbegeerte* voorwierp, een voorgeven, in der daad, dat wel in alle tijden van toepassing kan geweest zijn en in alle toekomende zal kunnen blijven bestaan. Daarin lagen, naar zijn gevoelen, de grondoorzaken, dat er geen vaste band bestond, welke alle wetenschappen, (gelijk *Descartes* het wilde,) onder eene *[illegible] eenheid* vereenigde. Hij zocht nu, door meerdere geschriften, welke hij kort na elkander in het licht gaf, zijne grondstellingen te verbreiden, en noodigde in dezelve alle geleerden uit, om de maatschappelijke orde van zaken in Europa door eene alles omvattende theorie, een nieuw aanzien en eene [illegible] te geven, ten einde daardoor ook den [illegible] den band der Roomsch-Katholijke kerk, geheel [illegible] eenen anderen te vervangen.

In zijn, in 1819 in het licht gegeven prospectus der *nieuwe encyclopedie* zette hij de grondstellingen dezer denkbeelden uitvoerig uit een, en gaf, in 1814, na de restauratie der *Bourbons*, met hulp van *A. Thierry* zijne *nieuwe regeling van de maatschappelijke orde van zaken* uit, waarin hij de menschheid aankondigde, dat de *gulde eeuw* haar te wachten stond, welke niet de voltooijing der nieuwe, door hem voorgedragene *regeling* (waarschijnlijk bij gevolg wel nimmer) intreden zou.

Onder de 7 à 8 andere geschriften, welke de graaf nu achtervolgens in het licht gaf, en welker druk alleen na voorafgaande collecte konde plaats hebben, dewijl geen uitgever in Frankrijk het durfde ondernemen, die op eigen kosten te drukken en *St. Simon* zelf hiertoe geen middelen bezat, is zijn werk, over de *Bourbons* en de *Stuarts*, in 1822, uitgekomen het opmerkelijkste. Hadden de eerstgenoemde (de oudste tak) zijne daarin gegeven wenken behartigd, dan zaten zij waarschijnlijk nog in de *Tuilerien* en beschikten nog over het lot van Frankrijk.

In eene in 1824 uitgekomen catechismus »*der industrielen*," en zijne in 1825 verschenen »*letterkundige, wijsgeerige en industriele beginselen*," droeg hij zijne staatkundige, godsdienstige en industriele grondbeginselen meer bepaaldelijk en stelselmatiger voor. Doch alle deze zijne bemoeijingen en opofferingen bragten weinig of geene vruchten voort; — *St. Simon* werd door zijne jongeren verloochend en door zijne beschermers in den steek gelaten.

In een oogenblik van vertwijfeling wilde hij zich van het leven berooven, en juist toen hij dit voornemen wilde ten uitvoer brengen, schiet een nieuw licht, als een bliksemstraal in het graaflijk hoofd, verlicht hemzelve en doet hem inzien, dat zijne *aardsche zending* nog niet volbragt en alzoo zijn uur ook nog niet daar was. De doorgedrongen lichtstraal ontvouwt zijnen geest, de in hem wonende godheid wordt hem duidelijk, en het *nieuwe Christendom* ziet in 1825 bij *Bossange* te Parijs, het licht der wereld.

De in dit geschrift vervatte grondstellingen laten zich in het volgende ontleden:

(*Het vervolg hierna.*)

Het liberalen koningrijk Belgie neemt, even als het koningrijk met republikeinsche instellingen, meer en meer de vormen der oude, afgezworene monarchiën aan. De Belgische couranten berigten ons, zeker elke week eens, dat Z. M. gewerkt heeft met den minister van . . . . .; dat Z. M. de godsdienst-oefening in Hoogstdeszelfs kapel heeft bijgewoond, dat Z. M. in de *grands appartemens* ontvangen heeft en dergelijke gewigtige zaken meer.

Er was eens een tijd, dat de Belgen, op bovengemelde gewoonte in Frankrijk onder de vorige dijnastie, smalende, zeiden:

» *On ne lit pas dans nos gazettes, que notre Roi a tra-*
» *vaillé avec tel ou tel ministre. Il faudrait répéter la*
» *même nouvelle à chaque heure du jour, Notre Roi*
» *ne cesse de travailler au bonheur de ses sujets.*"

De tijden veranderen! Er wordt in Belgie thans door den koning meer in de couranten en minder in het kabinet gearbeid.

» Belgie is te lang verstoken geweest van de zoete gemakken des » levens, door de Engelschen met den naam van *comfortable* be» noemd, en door dezen met zoo veel zorgen behartigd," zegt *l'Emancipation* in een zijner laatste nommers. Zoude men niet zeggen, dat deze geluk leuen moest tot het berigt van de eene of andere weldaad den Belgen kortlings ten deel gevallen? Niets minder dan! Deze woorden zijn het begin der aanprijzing eener nieuwe onderneming, ten titel voerende:

Indicateur des maisons à louer. Waarlijk eene satire op de Belgische revolutie. Vóór de glorieuse dagen van Augustus en September 1830 zoude eene dergelijke onderneming naauwelijks voor eene brochure van ¼ vel druks, stof gevonden hebben. Monsieur *Hissinger*, auteur van het bovengemelde werk zal tegenwoordig, tot vervulling zijner taak, onderscheidene boekdeelen kunnen gebruiken.

Beursprijs der Effecten, te Amsterdam.

DINGSDAG, 10 *April* 1832.

NEDERLANDEN, Werkelijke schuld, $2\frac{1}{2}$ pct.	42 à $42\frac{1}{4}$	$42\frac{3}{16}$
Uitgestelde schuld.	$\frac{15}{16}$ à 1	—
Kansbiljetten.	$16\frac{1}{4}$ à 17	$16\frac{7}{8}$
Amortisatie Syndicaat, $4\frac{1}{2}$ pct.	$69\frac{1}{2}$ à $70\frac{1}{4}$	$69\frac{7}{8}$
Idem. idem., $3\frac{1}{2}$ pct.	$56\frac{3}{4}$ à 57	$56\frac{13}{16}$
Oorlogs-lasten 1830, à 5 pct.	$87\frac{3}{4}$ à $88\frac{1}{4}$	88
Vrijw. geldl. 1831, à 6 pct.	$92\frac{3}{4}$ à $93\frac{1}{4}$	93
Nieuwe idem 1832, à 5 pct.	$79\frac{3}{4}$ à 80	$79\frac{7}{8}$
Schatkist-biljetten, 6 pct.	99 à $99\frac{1}{2}$	$99\frac{1}{4}$
Handel-Maatschappij, $4\frac{1}{2}$ pct.	— à —	—
FRANKRIJK, Inschr. op 't Grootb. 3 pct.	69 à $69\frac{3}{4}$	$69\frac{1}{2}$
RUSLAND, bij *Hope en Comp.*, 6 pct.	$90\frac{3}{4}$ à $91\frac{1}{2}$	91
bij dezelfde 1828, 5 pct.	$92\frac{3}{4}$ à $93\frac{1}{4}$	93
SPANJE, Certific. Ardit, 5 pct.	47 à $47\frac{1}{2}$	$47\frac{1}{4}$
Dezelfde, 3 pct.	$29\frac{1}{2}$ à 30	[illegible]
Uitgestelde schuld.		

Te BREDA, bij BROESE & COMP., Boekdrukkers en Boekverkoopers.